TFD als Jardins de Monforte

written by Mireia Barrachina | 8 de June de 2024

Hui la ciutat de València s'ha inundat de tertúlies dialògiques que, sens dubte, han deixat empremta en totes les persones que hem participat. He tingut l'oportunitat de participar en la tertúlia feminista dialògica (TFD) en un ambient idíl·lic dels Jardins de Monforte. Hem dialogat sobre el text ***Les característiques versus els "mites" de l'amor romàntic***. Entre les persones participants hi havia diferents perfils, com ara professorat de centres educatius de primària i secundària de diferents comunitats, professorat de la universitat i la mare d'una adolescent les aportacions de la qual ens han inspirat a totes les persones presents. **Esta diversitat de veus, sens dubte, ha enriquit la qualitat de les interaccions i els diàlegs**.

La tertúlia ha iniciat amb un missatge clar: **l'amor és i ha sigut al llarg de la història un símbol de llibertat i ha de continuar sent-ho**. Per exemple, "Romeo i Julieta" exalta l'amor romàntic com una força poderosa i transformadora; la seua tragèdia pot interpretar-se com una crida a la llibertat en l'amor. L'obra destaca com els amants desafien les rígides restriccions socials i familiars, anhelant un amor autèntic i lliure de prejuís. L'estudi sobre el qual hem estat dialogant reflectix, mitjançant una revisió històrica, com l'amor romàntic i els seus precedents van nàixer per a donar llibertat als individus a l'hora de triar parella.

“A més de molts programes de prevenció de la violència, gran part de l’educació sexual o afectiva s’ha centrat en evitar que les xiques s’enamoren i a promoure les considerades lliures i segures relacions esporàdiques”. Això ha fet molt de mal en el context educatiu i en l’atracció de molts i moltes adolescents cap a relacions menyspreadores, llevant-los l’oportunitat d’experimentar l’amor romàntic en la seua forma més autèntica i enriquidora. “**No es tracta de tindre relacions més o menys estables, sinó de saber triar amb qui les tens**”.

L’amor romàntic no és l’origen de la violència de gènere; això és una faula arrelada que prové d’eixes llistes dels “mites de l’amor romàntic” que assenyalen la falta de llibertat i la normalització de la coacció com a característiques consubstancials de l’amor romàntic. Això resulta tremendament perillós en l’adolescència, quan comences a construir este ideal. Més encara quan es viu en un context amb models de socialització que promouen l’atracció a la violència.

En els centres educatius tenim una missió molt important a l’hora de desmentir els “mites” de l’amor romàntic, creant espais de diàleg igualitari i xarxes *upstander* que resten atractiu a la violència.

La mare d’una adolescent participant en la tertúlia ha transmés un missatge de preocupació que ens ha fet reflexionar a totes i tots els presents. El seu missatge era el d’una mare preocupada per les relacions que puga tindre la seua filla: “no vull que utilitzen la meua filla com un joc”, “no vull que la danyen”. Ha traslladat la necessitat de realitzar tertúlies feministes també amb les famílies, per a formar-se sobre estos temes i tindre ferramentes i arguments clars per a oferir als seus fills i filles. A partir d’esta intervenció, s’han anat oferint

claus que poden ajudar a introduir un **llenguatge del desig** que reste l'atractiu a la violència. Un professor ha comentat una experiència amb una alumna:

> *«Una alumna una vegada em va dir "sé que està mal però a mi em molen els fanfarrons, jo seré capaç de canviar-los". Davant això li vaig preguntar: "tu, quan compres un mòbil, te'l compres trencat per a arreglar-ho a casa? No, veritat? Et compres un d'última generació. Els NAM (noves masculinitats alternatives) són d'última generació i no cal que els arregles.»*

[Imatge cedida per Iris AEBE]